

6. postna nedelja – leto B

Slovesni prihod v Jeruzalem

Ko so prišli blizu Jeruzalema, do Bétfage in Betanije ob Oljski gori, je poslal dva izmed svojih učencev in jima rekel: »Pojdita v vas, ki je pred vama. Takoj ko prideta vanjo, bosta našla privezanega oslička, na katerem še nikoli ni sedel noben človek. Odvežita ga in pripeljita. In če vama kdo reče: ›Zakaj to delata?‹ recita: ›Gospod ga potrebuje in ga bo takoj poslal nazaj sèm.« Odšla sta in našla oslička, privezanega pri vratih zunaj ob cesti, ter ga začela odvezovati. Nekateri izmed tistih, ki so tam stali, so jima rekli: »Kaj delata? Zakaj odvezujeta oslička?« Odgovorila sta jim, kakor je rekel Jezus, in so ju pustili. Pripeljala sta k Jezusu oslička, položila nanj svoja plašča in sédel je nanj. Veliko ljudi je razgrnilo na pot svoje plašče, drugi pa veje, ki so jih odlomili na poljih. Tisti, ki so šli pred njim, in tudi tisti, ki so šli za njim, so vzklikali: »Hozána! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Blagoslovljeno kraljestvo našega očeta Davida, kraljestvo, ki prihaja! Hozána na višavah!« Mr 11,1-10

Nedelja človeške nedoslednosti

Cvetna nedelja je priložnost, da si izprašamo vest. Če se je ljudstvu, ki je živelo z Jezusom, moglo zgoditi to, da je v nedeljo slavilo Jezusa in ga razglašalo za kralja, še isti teden pa je sodelovalo pri obsodbi in usmrtitvi, potem si najbrž ne kaže domišljati, da smo mi kaj boljši. Zato je gotovo prav, da se vprašamo, kdaj počnemo kaj podobnega, kdaj smo mi tako nedosledni, da skoraj v isti sapi slavimo in križamo svojega bližnjega in v njem Kristusa.

V čem je bil ključni preobrat in zakaj se je zgodil. Besedni preobrat je jasen. Iz vzklika: Hozána! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! se je rodil: Križaj ga! Na nek način so Judje na cvetno nedeljo pozdravljali Jezusa kot Judovskega kralja in Božjega sina, medtem ko so ga na veliki petek prav zaradi tega naslovili in križali. Preobrat se je torej zgodil prav v pogledu na kraljevsko dostojanstvo in Božje sinovstvo. Najprej je Jezus ta naziv zaslužil, potem pa je bil prav ta razlog za križanje. Češ, prilastil si je nekaj, kar ni njegovega. Kako to? Jezus ni hotel biti kralj, za kralja ga je postavilo ljudstvo. In hkrati, ga je isto ljudstvo križalo, ker se je delal kralja in Božjega sina.

Kje se je zgodil preobrat? Jezusa so že mnogo prej hoteli postaviti za kralja. Evangelist Janez o tem poroča po čudežni pomnožitvi kruha. Takole pravi: »Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: ›Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro (Jn 6,14-15).« Jezus je zelo jasno povedal, zakaj ga iščejo. Rekel jim je: »Resnično, resnično, povem vam: Ne iščete me zato, ker ste videli znamenja, ampak ker ste jedli kruh in se nasitili (Jn 6,26).« Jezus je vedel, kaj se z ljudstvom dogaja. Ljudje ga sprašujejo, kaj naj storijo, da bo prav. On jim pravi, da morajo verovati, da je Božji sin, oni pa ga sprašujejo, kako bo to dokazal. Takrat jim obljubi, da bo dal sebe v hrano. In kaj se je zgodilo potem? Evangelist Janez pravi, da so potem mnogi, celo med najbližjimi, odhajali.

Najbrž lahko rečemo, da se je na cvetno nedeljo ta dogodek na nek način ponovil. Ljudje so si želeli kralja, in sicer takšnega, ki bo delal čudeže, delil dobrote in nič zahteval. Nekaj dni za tem, pa se je zgodil preobrat. Voditelji so pritiskali na ljudstvo, ljudje so se zbal za svojo kožo, za svoje privilegije in se dali nahujskati proti Judovskemu kralju.

Lahko bi rekli, da se je obrat zgodil le na zunaj. V notranjosti ljudi pa že živi dvojen človek: tisti, ki vidi dobro in mu želi slediti, in tisti, ki je zaradi odpora do vsega težkega in zahtevnega pripravljen križati nedolžnega. Kdaj se ta preobrat zgodi je pravzaprav nepomembno. Pomembno je, da se to dogaja in da moramo biti na to nedoslednost pozorni.

Danes je zato prav, da se vprašamo, kje vse smo tako nedosledni. Naj za osvetlitev služi le bežna misel ob naši politični angažiranosti zadnjih dni. Ali smo bili pri volitvah res tako grozno dosledni, kot se delamo danes? Ali nismo vedeli, da volimo ljudi, ki se na moralo požvižgajo, ki prinašajo prazne obljube? Mar ni delo vlade logična posledica njene notranje držbe? Mar je res volila to vlado le tista strankarska večina, ki sedaj podpira novi zakon o družini?

Sam trdim, da ne! Vsi smo nedosledni in vidimo v 'kraljih' tisto, kar si želimo videti. In ko nam ne pašejo več, vpijemo: Križaj ga! Vseh teh obratov ne bi bilo, teh presenečen ne bi doživljali, če bi gledali v globino in bili vedno zvesti resnici. Tako pa smo neznosno nedosledni, polni prilizovanja in ugajanja. In ko posledice naše nedoslednosti zahtevajo nedolžno kri, smo takoj pripravljeni ubijati, da le rešimo lastno kožo. Roko na srce, saj gre predvsem za korist, ne za resnico. In znotraj te nedoslednosti je vedno dovolj prostora za križanje svojih nasprotnikov.

Koliko takšnih nedoslednosti je v našem življenju, v naših vsakdanjih odnosih in v odnosu do Boga. V odnosih izbiramo tisto, kar nam ugaja, v veri pobiramo tisto, kar nam paše? Mar s tem ne pripravljamo prostora za obsodbo nedolžnega? Mar s tem ne križamo Jezusa?

Naj bo teden ki je pred nami priložnost, da si temeljito izprašamo, kdaj s svojo držbo Jezusa zatajimo, izdamo, zapustimo, obsodimo? Naj bo velikonočna spoved iskreno kesanje za vse naše nedoslednosti, praznovanje velike noči pa hvaležnost za neskončno Božjo ljubezen, ki nas kljub vsej naši nedoslednosti in zlaganosti vabi v svoj objem.